

מסורת הש"ס

סוכה פרק ראשון סוכה

עין משפט
גזירה

(ב) אהלת פיג' מין [גדה
א.ו.]. (ג) [ג'ל דתקן].
(ד) כלה ל: שנת כב. מה.
[מספחה פיה' ה'ד].
(ה) ופי' מהלכה לא ענייה
שכן כיומן עם זמורה.
(ו) [ע'ר ש'ך דף
א.ו.]. (ז) [שפי'ה' רש"א].

הגהות הב"ח

(ה) י"י ד"ה הכי דמי
ד"ה שפיתין ד"ה חתונה
כשרה ה"א:

מוסף רש"י

טפח על טפח ברוב
טפח. אבל קטן טפח
טפח חודק וטפח רוח
ורוח חלו טפח, מביא
את הטומאה. אם היה
מן המה נלד זה וכל
נלד זה הוא טפח על
מטת אבל המה [גדה ו.ב.].
והוציא בפני הטומאה.
אם טומאה חתמי וכל
על גניו הכלי טמא, ולפי
קטע על רוס טפח דאי היה
חלו דומה פתח מטת
הוא טומאה ראויה ונגזר
למעלה עד לרקיע וטמא
ממלתיה השבו והעני
[חלין קטן]. ולפי' אפי'
טומאה נמי לא מיתי
דלא אכל הוא [גדה
טפח]. סיככה כהלכתה.
לפי' [גדה ו.ב.].
וע"ז [גדה ו.ב.].
והוציא בפני הטומאה.
אם טומאה חתמי וכל
על גניו הכלי טמא, ולפי
קטע על רוס טפח דאי היה
חלו דומה פתח מטת
הוא טומאה ראויה ונגזר
למעלה עד לרקיע וטמא
ממלתיה השבו והעני
[חלין קטן]. ולפי' אפי'
טומאה נמי לא מיתי
דלא אכל הוא [גדה
טפח]. סיככה כהלכתה.
לפי' [גדה ו.ב.].
וע"ז [גדה ו.ב.].

רבינו הגנאל

כיון ששני העליונה
כשרה והחתונה פסולה.
אמר ר' זכיה יאה בין
סוכה לסוכה, כמה יאה
חלה בין סכך לסכך
והיה החתונה פסולה.
אמר ר' הונא טפח,
שכן מצונו באהלי טומאה
טפח. רב חסדא אמר
ד' טפחים, שלא מצונו
מקום פחות מדי טפחים.
ושמואל אמר עשרה
טפחים, כהכשרה, כלומר
אין החתונה פסולה עד
שיהיה בעליונה הכשר
סוכה, ודייקין מדברי ר'
יהודה דמי בעליונה החתונה
דירין בעליונה החתונה
כשרה, ואיך יסגא בשאינה
ראויה לדירה, מכלל
דתנא קמא סבר אפי'
שאין העליונה ראויה
לדירה כשרה, קשיא
לרובא [לדירה מרווחת,
אבל ראויה לדירה על

אמר ר' הונא שפח. אע"ג דלקמן פרק הישן (דף כג.): אמרינן
חבובי רמי הכל לא ש"ך.
שלא מצונו מקום פחות מ"ד.
כדפירש בקינותא

(עירונין דף עו.) ליתשנז כפתח:
פירם עליה סדין בפני החמה.
כמו בשמנת הגאונים

הא דקמי פירס עליה סדין מפני
החמה או מחמה מפני הגשר פסולה
היכלה דחמה מרובה מלמטה בלא
סדין אבל אם יש ללמה מרובה
מחמה כשרה ואין הסדין פסולה
והיינו כמו שפירשתי' לעיל דלא
מלטנף סכך פסול נהדי סכך כשר
כיון דכלא פסול ללמה מרובה
וכענין זה מפרש"ת מפני החמה
שמייבשת את הסכך וממוך ק"ה
נעשה מחמה מרובה וכן מחמה
מפני הגשר ואם היו עלין טשרין היה
מחמו מרובה והסדין מונען מליפול
וכיון שהסדין גורס שעל ידו ללמו
מחמה מחמו פסול אבל לפירוש
הקוטרס קשה דלמה יפסק מפני
שמגין על האדם מפני החמה ומן
הקיסמין מאי שגא מללמטה ועוד
מלינו לקמן פרק הישן (דף כג.): כ"ר
יומן כרבי יאלעו כשהגיעה מפה
למרגליותו עמד ופרס עליו סדין:
עד

לדירה והיכי דמי דלא גבוה עשרה מכלל דתנא קמא סבר אע"פ שאינה
ראויה לדירה פסולה כי אחא רב דימי אמר אמרי במערבא יאם אין התחתונה
יכולה לקבל כרים וכסתות של עליונה התחתונה כשרה מכלל דתנא קמא
סבר אע"פ שאינה ראויה לקבל פסולה איכא בנייהו דיכילה לקבל על
יד הרחק: **ברתנ'י** פירם עליה סדין מפני החמה או התחתונה מפני הגשר
או שפירס ע"ג הקינוף פסולה אבל פורס הוא על גבי נקליטי המטה:
גב'י אמר רב חסדא הלא שנו אלא מפני הגשר אבל לנאותה כשרה פשיטא
מפני הגשר תנן מ"ד הוא הרין דאפילו לנאותה והאי דקתני מפני הגשר
אורחא דמילתא קתני קמ"ל לימא מסייע ליה ל"סיככה כהלכתה ועיטרה
בקרמין ובסדינין המצוירין ותלה בה אגוזין שקדים אפרסקין ורמונים פ"ר כילי
ענבים ועמרות של שבולין יינות שמנים וסלתות אסור להסתפק מהן
עד

טפח על טפח ברוב
טפח. אבל קטן טפח
טפח חודק וטפח רוח
ורוח חלו טפח, מביא
את הטומאה. אם היה
מן המה נלד זה וכל
נלד זה הוא טפח על
מטת אבל המה [גדה ו.ב.].
והוציא בפני הטומאה.
אם טומאה חתמי וכל
על גניו הכלי טמא, ולפי
קטע על רוס טפח דאי היה
חלו דומה פתח מטת
הוא טומאה ראויה ונגזר
למעלה עד לרקיע וטמא
ממלתיה השבו והעני
[חלין קטן]. ולפי' אפי'
טומאה נמי לא מיתי
דלא אכל הוא [גדה
טפח]. סיככה כהלכתה.
לפי' [גדה ו.ב.].
וע"ז [גדה ו.ב.].

אמר ר' הונא שפח. אע"ג דלקמן פרק הישן (דף כג.): אמרינן
חבובי רמי הכל לא ש"ך.
שלא מצונו מקום פחות מ"ד.
כדפירש בקינותא

(עירונין דף עו.) ליתשנז כפתח:
פירם עליה סדין בפני החמה.
כמו בשמנת הגאונים

אמר ר' הונא שפח. אע"ג דלקמן פרק הישן (דף כג.): אמרינן
חבובי רמי הכל לא ש"ך.
שלא מצונו מקום פחות מ"ד.
כדפירש בקינותא

לעזר רש"י

אוביין (אוביין).
ביום קיטוסים
ברוממאח צבעוניות.
גליטשיש
[גליטשיש]. קיטוסים
דקוטוס כולטים.

רבינו הגנאל

כיון ששני העליונה
כשרה והחתונה פסולה.
אמר ר' זכיה יאה בין
סוכה לסוכה, כמה יאה
חלה בין סכך לסכך
והיה החתונה פסולה.
אמר ר' הונא טפח,
שכן מצונו באהלי טומאה
טפח. רב חסדא אמר
ד' טפחים, שלא מצונו
מקום פחות מדי טפחים.
ושמואל אמר עשרה
טפחים, כהכשרה, כלומר
אין החתונה פסולה עד
שיהיה בעליונה הכשר
סוכה, ודייקין מדברי ר'
יהודה דמי בעליונה החתונה
דירין בעליונה החתונה
כשרה, ואיך יסגא בשאינה
ראויה לדירה, מכלל
דתנא קמא סבר אפי'
שאין העליונה ראויה
לדירה כשרה, קשיא
לרובא [לדירה מרווחת,
אבל ראויה לדירה על

רבינו הגנאל

כיון ששני העליונה
כשרה והחתונה פסולה.
אמר ר' זכיה יאה בין
סוכה לסוכה, כמה יאה
חלה בין סכך לסכך
והיה החתונה פסולה.
אמר ר' הונא טפח,
שכן מצונו באהלי טומאה
טפח. רב חסדא אמר
ד' טפחים, שלא מצונו
מקום פחות מדי טפחים.
ושמואל אמר עשרה
טפחים, כהכשרה, כלומר
אין החתונה פסולה עד
שיהיה בעליונה הכשר
סוכה, ודייקין מדברי ר'
יהודה דמי בעליונה החתונה
דירין בעליונה החתונה
כשרה, ואיך יסגא בשאינה
ראויה לדירה, מכלל
דתנא קמא סבר אפי'
שאין העליונה ראויה
לדירה כשרה, קשיא
לרובא [לדירה מרווחת,
אבל ראויה לדירה על

אמר ר' הונא שפח. אע"ג דלקמן פרק הישן (דף כג.): אמרינן
חבובי רמי הכל לא ש"ך.
שלא מצונו מקום פחות מ"ד.
כדפירש בקינותא

(עירונין דף עו.) ליתשנז כפתח:
פירם עליה סדין בפני החמה.
כמו בשמנת הגאונים